

(CD-83) ૧૦ – આખી યે દુનીયાની

આખી યે દુનીયાની ‘માયા’માં ગૂંચો,
સ્વછંદે કલ્પેલી મોહીની, જાળો.
છાનો યા ખૂલ્લો પ્રત્યેક રૂચો
અજ્ઞાને ગૂંથેલો નૈમીત્તી – માળો.

તીખો – મૂળો ને ટેંટી – ગાજર,
આસક્તિ – મોહે, અટવાઈ ગ્યાં
બેઊનાં ભેજાંમાં ભૂસ્સું ને રાઈ,
શાદી – સંયોગે ટકરાઈ ગ્યાં

કુદરતનું કરવું, માનસ – કજોડાં
શોભાવે આજે કળીયુગી કાળ
આડોશી પાડોશી ઘૈડાં – ભીંડાં,
ઘોંઘાટે ભરપૂર ભાડાની ચાલ

મૂળાનું વૈતરું મીલે – મજદુરી,
લોઢાંની સાથે માથું જ ફૂટે.
અન્નાડી – દોસ્તોની મહેફીલે – ખીલે,
સાંજે દારૂની સેર્યું જ ઊડે

ગાજર ને ભંભરી મૂળાની વીરૂધ્ધ,
મંથરા પાડોશણ દા’ડા ભર કુસંગ
વરણ શંકરિયા, તરકટીયાં તડબૂચ,
હોળી સળગાવે, હલકાં સૌ પરસંગ.

અગ્નિ સારી, પણ કુસંગ બૂરાં,
 બાથડતો મૂળો ને ઊકળતી ગાજર.
 દુનીયા ને ગમતાં ફોગટ તમાશા,
 બે જણ વચ્ચાળે મારીને ફાયર
 કલેષી મા-બાપુંનાં છોરાં ચે અડબંગ,
 વેલામાં પાકે દુધીયાં પરદેશી
 પાકેલાં ચીભડાં, પાટવી – કુંવર
 છોડીનાં નામું ‘માયા’ “મોહેશ્રી”
 ચીભડાં ને ચાનસ પત્તાનાં મહેલે,
 મટકામાં જીત્યો, ને ઘોડામાં પહેલ.
 ગાંઠે ના મૂળાંને ચીભડું ચશ્કેલ,
 ગાજરની પીપૂડી, ખૂટતી દીવેલ.
 ચીભડાં ને ચીભડીનાં વીવા ચે થ્યાં,
 વાદ-વીવાદી ને ચડસા – ચડસી.
 વહુ ને ફાવે તેમ ફરતાં જ થ્યાં,
 વરની ઘર બહારે, આંખો જ ફરતી.
 પોતાનાં ઘરમાં કાયમ અજંપો,
 બીજે ભટકી ને શાંતી જો ફેંદે.
 સામગ્રી ભાળી ને લૂંટબાજ લોકો,
 અણસમજીને આમ જ મૂંડે.
 લાલી – લીપસ્ટીકે વીષયાકર્ષણ,
 માંડી બેઠી છે જુવાની ગાંડી.
 દૈહિક પ્રદર્શન કામોત્તેજક,
 સમજો મા – બાપો, પાળો ને બાંધી

ચીત્તને વીક્ષેપક, ‘માયા’ નું ચુંબક,
પરજાતિ સામે લટકાળાં ચાળાં
પડવ્યાં જે બીજો, ભોગવવાં પડશે,
ગમ્મે તે ગતીમાં ભોંકાશે ભાલાં

જે વસ્તુ ઉપજાવે બીજાને મોહો,
એવી ફેશન ના કરશે કોઈ સમજુ.
દીવાદાંડી છે માયા મોહેશ્રી,
ફીરાવે સુકાન, નીમોહી ચક્ષુ.

અનસર્ટીફાઈડ યુગલ પીડેને-
-દાડા કાઢે છે, કડવો પી ધૂંટડો.
વાસને ચીટકતાં, “કારેલું” નીપજે,
બાબો ધૂમાવે ખંભે લૈ લચકો.

સામાન્ય – ભાવે દુનીયા ને જોવી,
વીશેષ ભાવો, પરમાણું ખેંચે.
મીશ્ર – પ્રયોગો કડવાશે છૂટશે,
કુદરત કાનૂનથી દંડો જ દેશે.

આવું તો કેં કેં ખૂલ્લું દેખાતું,
છાનું ને છપનું નથી ચે દેખાતું.
વ્યક્તી – સમષ્ટિ, રકમ – જમાતું
મન – લપટ્યું ને બીજ – કહોવાતું

ભગવાને કહ્યું કે દેખીતાં આવાં,
કળીયુગે ધરમાં તપ સામે આવે.
ઢાંકણની હેઠે ધરમાં – ગરનાળાં
તો ચે ન જીવતે વૈરાગ-આવે !!!

શક્તિ ફાટી છે ઊંઘા રસ્તે
સડતાં વેલાને કોઈ જો ટકોરે
આખો યે વેલો બચકાં જ ભરશે,
સ્વછંદ વધીયાં મીથ્યાત્વ – તોરે.

જુવાની – દીવાની ભેલઈ રહી છે
જાગીને જોજો, સ્વરૂપ ભાને.
પોતાનાં ઘરમાં પોતાનું સુખ છે,
ટૂંકામાં કહ્યું વીચારવાને.

કોઈનાં પૂણ્ય – ઊદયે આજે,
નીકળી ગઈ છે કરુણાથી વાતો,
નહીંતર તો જ્ઞાની કાઢે જ નહીં,
ભૂંડોની સામે સંયમની વાતો.

દુનીયાનાં ગરીયાનાં ચાલકની સામે,
સામાં ઊપદેશે એવાં છે લોકો
માટે કહ્યું છે ઓળખો આજે,
પાછળથી કોઈ પાડશો ના પોકો.

